

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17CoCsp/42/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214836
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119214836.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Marianny Hirkovej, v spore žalobkyne: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. 865/31, XXX XX T., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. Hrdinov 66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: 365 bank, a.s., predtým Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenej: AK Antol, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, 902 01 Pezinok, IČO: 47 257 024, o primeraná finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 20Csp/202/2019-94 zo dňa 25.06.2021, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania.

Žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol:
I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 50 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.
III. Žalovaná je povinná nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Žalobkyňa sa žalobou voči žalovanému domáhala zaplataenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500,- eur. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom pred súdom prvej inštancie pod sp. zn. 25C/120/2016 sa voči žalovanému domáhala určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. V konaní bola ako žalobkyňa úspešná, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C/120/2016 zo dňa 30.03.2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/105/2017 zo dňa 17.05.2018 bola Dohoda o zrážkach zo mzdy vyhlásená za neplatnú.

Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a poukázal na účel možnosti spotrebiteľa domáhať sa primeraného finančného zadosťučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Súd prvej inštancie prvým rozsudkom sp. zn. 20Csp/202/2019 zo dňa 22.05.2020 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 300,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovaného zaviazal nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 17CoCsp/38/2020 zo dňa 26.11.2020 zrušil prvoinštančný rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Prvoinštančný súd zistil, že v konaní pred Okresným súdom v Prešove sp. zn. 25C/120/2016 bolo rozhodnuté, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho prostriedku pri poskytnutí úveru žalobkyni je neplatná, čo potvrdil aj odvolací súd v konaní pod sp. zn. 20Co 105/2017. Na základe tejto dohody však žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 1 ods. 1, § 3 ods. 3 a 5 zák. č. 250/2007 Z.z. a čo do základu považoval nárok žalobkyne za dôvodný, žalovaný porušil spotrebiteľské práva žalobkyne, ktorá sa úspešne domohla svojich spotrebiteľských práv na súde.

Má preto aj nárok na primerané finančné zadosťučinenie.

Prvoinštančný súd skúmal výšku uplatňovaného nároku.

Predmetom konania po zrušení rozsudku zostalo rozhodnúť o zaplatení primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 300,- eur.

Žalobkyňa po zrušujúcom rozhodnutí nepredložila žiadne dôkazy odôvodňujúce výšku primeraného zadosťučinenia. Súd prvej inštancie preto pri výške vychádzal zo skutočnosti, že žalobkyňa musela svoj nárok uplatniť v základnom konaní na súde a z ujmy, ktorá jej vykonaním zrážok zo mzdy hrozila. Súd prvej inštancie prihliadnutím aj na intenzitu zásahu a ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50,- eur a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP podľa zásady úspechu v spore.

3. Proti rozsudku vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný tvrdil, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie je potrebné posudzovať v širších súvislostiach v súlade s jeho účelom, čo sa podľa názoru žalovaného v predmetnej veci nestalo. Uloženie povinnosti na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia je v rozpore s jeho účelom vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na úhradu svojej pohľadávky nevykonal splátky ani vo výške poskytnutého úveru. Priznanie akéhokoľvek finančného zadosťučinenia žalobcovi za danej situácie odporuje účelu tohto inštitútu a je nespravodlivé vo vzťahu k žalovanému. Priznané finančné zadosťučinenie je za týchto okolností len mechanickou aplikáciou právnej normy, pričom sa jedná o zjavné zneužitie práva, ktoré by nemalo požívať právnu ochranu. Žalovaný namietal, že žalobca nepreukázal dôvodnosť výšky primeraného finančného zadosťučinenia žiadnymi subjektívnymi ani objektívnymi hľadiskami a preto považuje jej nárok za neoprávnený v celej výške. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok čo do výroku I. a III. zrušil a návrh žalobcu zamietol, vrátane žalobcom uplatňovaných trov konania.

4. Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contratio, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie je v napadnutom rozsahu vecne správne.

6. V priebehu konania, ako to vyplýva z Obchodného registra, žalovaný si zmenil obchodné meno spoločnosti. Počnúc dňom 3.7.2021 sa žalovaný ako Poštová banka, a.s. premenovala na 365 bank, a.s. Preto odvolací súd ako žalovanú uviedol túto spoločnosť s novým obchodným menom.

7. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

V konaní pred prvoinštančným súdom základ nároku nebol sporný- žalobkyni podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. primerané finančné zadosťučinenie patrí. Tento právny záver vyplýva už z uznesenia odvolacieho súdu č.k. 17CoCsp 38/2020-75 zo dňa 26.11.2020. Už vtedy odvolací súd nespochybnil základ nároku žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Už v tom čase žalovaný spochybňoval aj základ nároku. Na právnom názore odvolacieho súdu sa od posledného rozhodnutia v tejto veci nič nezmenilo, odvolací súd na svojich záveroch a dôvodnosti nároku trvá a prvoinštančný súd si od počiatku tento názor osvojil a nič na ňom nemenil ani v konaní po zrušení veci.

8. Spornou je otázka výšky tohto nároku.

Výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod. Kým zodpovednosť žalovaného bola nesporne preukázaná, žalobkyňa bola povinná súdu preukázať všetky okolnosti odôvodňujúce výšku uplatneného nároku.

V žalobe ako dôvod nároku na primerané finančné zadosťučinenie odôvodnila len, svojou úspešnosťou v konaní o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie práv ako spotrebiteľa. Svoj nárok čo do výšky ani pred prvoinštančným súdom na pojednávaní bližšie nešpecifikovala. Súd prvej inštancie sa náležite vyrovnal s otázkou určenia výšky primeraného finančného zadosťučinenia v sume 50,- eur. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel v časti sumy 50,- eur a vo zvyšku žalobu zamietol. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam.

Jedným z kritérií pre posúdenie rozsahu nároku na primerané finančné zadosťučinenie je intenzita porušenia práva žalobkyne konaním žalovaného. V danom prípade nie je možné pri posudzovaní výšky uplatneného nároku vychádzať zo „širších súvislostí“ tak, ako to tvrdil žalovaný, ale len z okolností, za ktorých došlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobkyne, ako boli ohrozené, či dokonca porušené jej spotrebiteľské práva a aké úsilie musela vyvinúť na svoju obranu žalobkyňa.

Súd zistil jedinú preukázanú aktivitu žalobkyne v podaní žaloby a jej úspechu v konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 25C 120/2016, ktorým zabránila nekontrolovateľnému uspokojeniu pohľadávky žalovaného.

To, že žalobkyňa si riadne neplnila svoje zmluvné povinnosti voči žalovanému, nie je okolnosťou, ktorá by spôsobila nepriznanie nároku podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. Žalovanému nič nebránilo porušenie zmluvných povinností žalobkyňou a z toho plynúce nároky pre neho uplatniť na súde.

Za týchto okolností odvolací súd považuje finančné zadosťučinenie v sume 50,- eur za primerané, zodpovedajúce špecifikám daného prípadu.

9. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalobkyňa, tejto však žiadne trovy odvolacieho konania zo spisu nevyplyvajú, preto odvolací súd rozhodol tak, že žalobkyňin nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, čo je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.